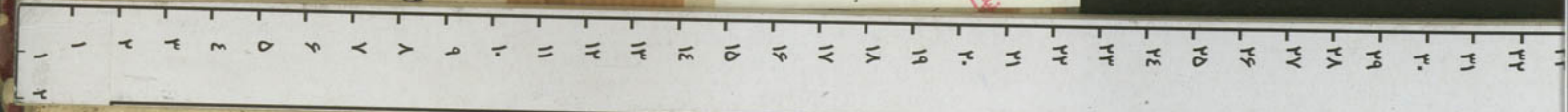

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۵۲

三

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

مجلس

14... 19... 15...

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

قصه شستین

بسم الله الرحمن الرحيم
 بساط آرای ایوان حکایت
 نشاط افزای بسنان سرایت
 عروس نطق را زینت گری کرد
 فرهی زینت که سحر سامری کرد
 ز در بای که در سپین سفید
 بالفاظ که با ز این چنین گفت
 که عادل پادشاهی بود درین
 بفرمانش سراسر جهان و ما چین
 فراوان مملکت از بحر برداشت
 هزاران منفعت از خشک برداشت
 سپاه نهشت پیچیده و مر بود
 ز کشور هر دوش نغمه ذکر بود
 بلا

یکی زیبا پسر بودش که پند رای
 ز رویش فرشتای گشته پیدا
 بجز شاه که آن زیبا پسر بود
 ز سر پای او فضل هنر بود
 به پیش او هر اسنادی که بودی
 هنر دیدی و شاگردی نمودی
 زبان قاصر ز وصف خوبی او
 غنی از هر صفت محبوبی او
 دل دینش ز بوده بود یار
 ولی بودند هر یک در دیار
 دیار یار شش ماهه مسافر
 سه ماهه راه دریای پرا
 چه دختر کو هر درج و فاف
 چه دختر اختر برج صفا بود
 رخی مانده قرص قمری
 روزی بی مثال شد تیر
 لبی چون لعل دندان گهری
 جمال از هر چه کو در دست داشت

بجای هر سر مو صد هزار داشت
نرچشم مست او بنمودی ناب
نر اعلش گفتگوی عشق سیراب
نرچین هر دو نر لفش زهره بیتاب
نر خورشید جالش ماه در آب
فتاده که در آتش کاه در آب
نگار کعبه اری ماه روئ
پری صورت فرنگی جعد موئ
بهر جانب ز حسنش گفتگوئ
کل از گلزار حسنش برده بوئ
از آن رو کرده در شهرت نکوئ
بیگدم از کمال زلف مشکین
بر آوردی فغان از جان شیرین
انزان حسن جمال عرق تمکین
اسیر او شده شهزاده چین
زدستش رفته آرام دل دین
رخ خود را بخون آغشته عاشق
زهره

نر درد هجر او سرگشته عاشق
بخوابش دیده بود و گشته عاشق
ز جان خویش تن بگذشته عاشق
نبودش در فراق یار جان
دلش از مهران مه پاره پان
نمود از عیش و خوشوقتی کناره
خورد و خوابش نبودی چون ستاره
شب و روز ناز غم آناه پاره
نر محنت بخورد و بخواب کردید
ز درد هجر او بیتاب کردید
گلستان رخس سیراب کردید
دود چشمش حلقه کرد اب کردید
چه شمع از آتش خود اب کردید
شرار عشق آتش کرد بر جانش
ز آب دین روی خویش کردید
ز شور عشق عالم را خبر کرد
نر شوق وصل او غم سفر کرد

وداع ملک و مال و جاه و کرد
فدای راه جانان کرد سر را
انیمس خویش کرد او چشم تر را
بدل بنهاد اندوه سفر را
وداع او ضرورت شده پدر را
کشود از چشم دل خون جگر را
دلش بر این عزیزیت مختصر شده
چون تحصیل اسباب سفر شد
ز عشقش هر دم آتش تیز تر شد
بدر را حال او چون با خبر شد
ز اندوه پسر حالش در گشت
لبسی با وی نصیحت کرد بنیاد
نمود افسون به پیش او لبی یاد
ولی مقبول طبع او نیفتاد
زهر سونا صحن سونش فرستاد
دلش را زان نصیحت عقده نکشاد
چون شد معلوم آن شاه که سنج
که سودی نیست در افسون و سنج
بعد

بصه تشویش و اندوه غم و رنج
مهیا پنج کشتی کرد از کنج
سپاه نضد کس فرستاد آن پنج
شبه چین با هزار افغان و هزار
رفیقا را از رو کجی که داد
دل هر یک نمود از سیم و زر رشاد
ز جوی دیده سیل اشک شد
که کشتی را سویی دریافترستاد
چو شهنشاده مرخص گشت از باب
روان شد سویی دریا همچو سیلاب
به پیش بحر چون رفتند بلیتاب
همه تازه جوانان چون در بنا
فکنده چون صد ف کشتی در آن آب
براه دوست بس جانها افتادند
به روز و شب خدایا باز خوانند
دی از رفتن آن ره نمایندند
که روز چند در دریا اندندند

زوارق را بگردانی رسانند

چه گردانی ولی دیوسفیدی
که گوئی را بیک فرسخ کشیده
اگر کاو زمین اسمش شنیده

دگر فلک فلک انجا رسیده

دگر خود را سر سامان ندیده

ندیده کسی چنان چیزی ب عالم طم
ز پیشش جمله در یاد رطلا

ز بیج و تاب او خورند بر هم

فره رفتند کشتیهای یکدم

چنان سنگی که اندازند دریم

زوارق را چه کار آخر چنین شده

میان بحر کو یا شهر چیه شده

چه گویم کج قارون بر زمین شده

چو کشتیها صدف زان نه نشین شده

تک دریا پر از در نمی شده

هزاران حیف از آن کلهای شاداب

که از باد مخالف ریخت در آب

دریغ

دریغ آن تشنه کام اصل احباب

دریغ از آن همه بدهای نایاب

که از بحر فنا کشته سیراب

چه کشتی از جوانان کشت خالی
نشده آنکه کسی بر آن حوالی

نگردی کس از ایشان قیل و قالی

پدر زان بجز بیکدشت سا

نمانده از پدر عمرش حوالی

جفای دهر قهش چون کمان کرد

رخش را غم بر تن زعفران

دلش را سرد از ملک جهان کرد

غمش زرد و ضعیف ناتوان

بهار عمر او در درخزان کرد

ز شنه زاده نشد چون حال ظاهر

در بیغنی خیال خلق قاصر

بهر جانب ز شهر و ضریه اخر

فرستادند هر سونامه و لغو

نشده معلوم حال آن مستافر
بی تقلبش حالش همچو خورشید
ز خلق مشرق و مغرب به پیرسید
ز حالش مطلقا واقف نگردد
چو از هر چاره بیچاره گردد
شده از هر زنده خود بیکبار نومید
دل دین را بیاد آن پسر باخت
بکار غیر کار او نه پیر باخت
لوای غم ز محنت بر دل افراخت
فلک چون بوسه فشاید ورنه
چو یعقوب اخگر بلیت الحزن است
رو چشمتش بود همچون دو مجنون کون
برخ میرنجت هر دم اشک کلی
ز غم در گوشه مانند مجنون
در آن بلیت الحزن بنشست
روان کرد از مرگ چشم کلگون
نشاط عیش از وی دور گردید
ز شرط درد غم مفرور گردید
انیس

انیس ناله فغفور گردید
ز کمر به درد و چشمتش کور گردید
ز دیدن دیده های نور گردید
ز محنت زرد شده مانند کاهی
نبودش غیر درد و غم پناهی
روانکه دست بر لطف الهی
گذشت از تاج و تخت و پادشاهی
بکنج غم نشست از دار خواهی
چو بر لطف خدا آورد انصاف
خدا را خواند هر دم بادل صاف
قضا و ان شاء چنین با صد اوصاف
و در پیر داشت بس بافا و صراف
سفر کرده جهان را فاق تا فاق
حکیم عاقل پیر معظم
جهانگیر و هنرمند و مقدم
به پیش شاه آمد آن مکرم
بخدمت گفت کی سلطان عالم

دلت را شاد گردانم خور غم
بهر یار شاهامو لسنی هست
بهر در مان در دغم رسی هست
خور غم که هزاران مفلسی هست
خبر دارم که در مکه کسی هست
که او شکست د لها را سبی لبست
بهر علمی که کوئی ائت کامل دل
ز مهر اوست روشن خلویا
از و که مراد خلق حاصل
به پیشش هیچ مشکل نیست
بدست اوست حل همه مشکل
شیع با عدل و داد بی نظر است
حکیم و عاقل و حکمت پذیرا
دخش مانده شمس منبر است
مبوحش و طهر انس و جن امیر
زیا افنا دکانر دستگیر است
شهدش را بپیر باغ و جا هست
زمین و آسمانش خاد را هست
پ. جن و

به جن و انس ان مولای پناه است هست
نه تنها انس و جن را پادشا
که او سلطان ماهی تا جها هست
زبان لال است از تقریر حالش
نخل یوسف ز حسن بیتمالش
ملک عاجز زادرال جلالش
فلک عکسی ز خورشید جها
نیاید در بیان وصف کمالش
فلک از بهران نامست قایم
ملک در ذکران ماه است
بعلم فضل ان شاه مکرم
خداوند خداوند ان عالم
از ان عالم بر از فیض د مادم
بد ذکرش خلق عالم صبح تا شام
بمکرش انس و جن از خاص و
بامید عطای او در د و دام
هزاران نام داران نگو نام

علی باشد ولی مشهور بایام
 سلیمان را هر اس از خشم او
 خلائق را امید رحمت او
 بود کس ندیده خان نعمت او
مشرّف کرشوی در خدمت او
 بکام دل رسی ارادت او
 جهان از غم اگر بهتر تو تنک است
 اگر محبوب تواند رفتنک است
 اگر درمان درد بتو تنک است
 اگر کام تو در کام نهنگ است
و کر صید تو در چنگ پلنگ است
 مکن پیش پناه های ده دات
 مریز از آتش برون خسادگو
 که از فضل خود آن ماه منور
 بهر جای که باشد بجز یاسو
بیکدم آورد پیشت برابو
 وزیر صادق با عدل و دین جفت
 ز اوصاف شه مرغان چنین گفت
 غبار غم

غبار غم زد روی شاه چین رفت
 لجه سلطان از وزیران قصه
بسان گل و خوش زمین مرده بشکفت
 پس آنکه گفت آن نیکو پسر را
 که حاضر ساخت کج سیم زد
 کرید او لشکرش را اهل نظر را
مهیّا کرد اسباب سفر را
 مصلح ساخت از باب هنر را
 طلب فرمود شهر زهر کناره
 جوانانی مثال ماه پاره
 به تندهی جمله مانند شاره
هنرمندان جنگ او رسواره
 به جوشنهای رخشان چون ستاره
 تمام پهلوانان دلیران
 بمردی رستی هر یک بمیلان
 بهیبت هر یکی چون شیر غران
 بصورت هر یکی خورشید تابان

کتاب
 السرکوهل

بسیرت هر یکی جمشید دوران
بجند یکر براه دل نوازی
گند ترا فکنده ی بباری
لبسی لحت کران ترک تازی
خموده از نشاط سر فزازی
بنان چین ما چین اسب باری
دلیران هر یک چون ماه پاره
بر اسب باد پا هر یک سواره
چه بر چرخ برین فوج ستاره
چه کردند آن جوانان راشاه
هزار آمد صد و هفتاد باره
بهر یک دیگر ای داده نویدی
که گویا کشته طالع صبح عیدی
همه یک سواران و رشیدی
اگر دستم چنان کردان بدیده
ز هیبت پشت دست خود گزیدی
تدارک کرد چون شاه بکانه
بصد شادای برون آمدن

نشست

نشست آنکه بر اسب خسروانه
با سباب سپاه بیکرانه
بسوی شاه مردان شد روانه
چه لشکر را تمامی در ره انداخت
بخورد و خواب یک ساعت نه پر
بروز و شب بکوه و دشت می ناخت
که بعد از مدتی در مکه جاسا
بپا بوس سه مریان سرافراخت
بدیده از رنگ رخسار و عبارت
شده چین از شادین صد بشا
بخود گفتا همین باشد مرث
پس از تقدیم اداب زیارت
چو دیده از سینه کوفین اشارت
شده چین و وزیر و جمله لشکر
چو کردیدند شاد از روی حید
پس آنکه در زمان بادیده تر
شده گفت حال خود مرا سر

به پیش شاه مریان و پیمبر

شده چینی از حدیث خود هزار است
دل حصار را از خار غم خست

چو در بان بدان درگاه بنشست
پیمبر گفت شاه جای است

که کیری این ز پا افتاده راست

در رحمت بروی خلق واکن
ز احسان رو باصل مدعا کن

شده چینی را ازین محنت رها کن
بلطف خویش در دود خود واکن

بفضل خویش کام او روا کن

بر اهل دین چو احسان تو عام است
بکیر از لطف این افتاده راست

دگر نگذار نخل او چنان پست
شده مریان هله از جای بوجست

پی معجز عیان کرد و میان بست

ز حکم شاه مریان پیر و پونا
روان گشتند در دم سوی صحرا

برون

برون شهر از بهر تماشا
هجومی شد ز خاص و عام ^{پیدا}

که کوئی ادعی شد ریک صحرا

بسوی بحر چین از امجد در
روان گشتند خسرو تا بجاور

سواران جمله با و روی نمود

چه شاه دین شاه چین لشکر

سوی صحرا روان گشتند بکسر

ز انجار علی آن منبع جود ^{دود}
زمین پیچیده شد مانند

لب دریا خلاقی جای نمود
شده مریان به قنبر ^{مرفر}

که بطلب ماهیان از دمن دود

ز حکم پادشاه محزن راز
به پیش بحر شد قنبر بسد ناز

سوی دریا نمود بانگ آغاز
بامر شاه قنبر داد اواز

زهر سوماهیان کردند پرواز

ز سر تا پاهای شمع کشتند

شنیدند این و خاطر جمع کشتند

مطیع او ز جان چون شمع کشتند

بزرگ و خورد یکجا جمع کشتند

نو کوئی پای تاسه شمع کشتند

تمام ماهیان کشتند یکسر

بخدمت حاضر اندیشیدند

ز بیم شه همه جبران و مضطر

چو شاه ماهیان او از قنبر

شنید آمد سوی ساحل بلشکر

چو نام شاه مراد را شنیدند

همه از خوف دست از جان بردند

یکجا نب تمامی صف کشیدند

جمال شاه مراد را چه دیدند

چو مرغ نیم بسمل میپسیدند

بسته گفتند شاهان بد یغیست

که بهر توان در جهان

چو حکم

چو حکم نوبه برو بجز جاد نیست
که شاهان زود کو خال خراست

که ما را پیش ازین تاب و نظر نیست

ایا شیر خدای سرور دین

وصفی مصطفی ختم النبیین

چه باشد خدمت ای داری بکن

شه چو گفت فرزند شه چنین

شده غرق اندرین دریای بویکین

با سیاه سپاه بیکرانش

درین دریای فرشته کاروانش

من اینک از شما خواهم نشانش

که خواهم از سر نو یاد جانش

به نو دیک من ارید استخوانش

چه بشنیدند در دم یاد کشتند

خط تسلیم را بر دل نوشتند

تخص کن بهر جانب گذشتند

ز سر تا پای دریایا بکشتند

ندیدند اسفغان نو مید کشتند

همچشم تقصص را کتبادند

میان عید در کیش فتادند

بهر جاجستی خود بدادند

در کرباره سوی ساحل فتادند

بیای شاه مردان سر نهادند

لبشه کفند چون مادر کد شستم

خط فرمان تو بر جان نوشتیم

از آن روحله عکین باز کشتیم

که شاه اسمیر دریا بکشتیم

ندیدیم اسفغان نو مید کشتیم

ترا چون قدرت و جاه و جلالست

دلت آگاه از هر قیل و قالست

نو میدانی که در دیار اچه حالست

فره تارفت کشتی پنج سالست

بدریاز و نشان جستن محالست

بدین چه کشتیها بفان رفت

ز خلق او هر نام نشان رفت

نهر کی

زهر کس هر چه بود از جسم جان رفت

تن ایشان بخورد ماهیان رفت

چه کشتی بلکه لنگر در میان رفت

چه در باد می خواره یکی نیست

نصک و مار و ماهی اندکی نیست

درین دریای فشان زندگی نیست

شده دین گفت زین معنی شکی نیست

ولی انگشت او یک بند باقیست

چه کشتیها فرو رفتند یکسر

بخورد ماهیان شد لعل و گوهر

ز انگشت پسر یک بند اصغر

فلا بخامانده زیر سنگ

برو بخیل نزدیک من اور

علی چون این حکایت را بیان کرد

فقان برخواست دردم ازین

ملک در عرش شده را افزین کرد

امیر ماهیان خود رفت او

به قنبر داد و قنبر پیشش نه بود
نظر قنبر چو سببایش افکند
بجگه لرزه بر اعضایش افکند
بیاورد و بسی بر جاییش افکند
لبسه بنمود زیر پایش افکند
شده مردان را با لایق افکند
بعلم و کشف ان اصل ایجاد
طلسم روح بران جسم بنهاد
در کین سلوخی را چه بکشد
ندای قم باذن الله در داد
جوان شده زنده در پایش افتاد
نظر چون کردش را پیش خود مید
چکویم من که چون شمال کرد
رخش بشکفت از شادی چه خورشید
سرو رود در کف پایش بمالید
ز روی شوق دست و پایش بوسید
همان نوعی که اول بیکش نه بود
همان کاکل که جای افسرش نه بود

همان

همان زلفین چون مشک ترش بود
همان خلعت که اول در برش بود
همان زینت که از پا تا سرش بود
نمیشد ظاهر از انماه کامل
از کل نه از اب و نه از خاک و نه
همه اعضای او پیشش مکمل
باب و تاب حسنش به زار
ز فیض فضل ان حلال مشکل
رساند آنکه زیار را با کمال
پس از پا بوسش نه بنشست
حکایت کرد پیشش بهر حال
ز اعجازش به دانش هوش
دل خاقان بنوعی کشت در جو
که خود را کرده از شادی فراموش
پدران شاد کاهی کشت بهوش
پس از مهر بگر فکش در اغوش
نگاه افکند چون شد روی فرزند
دلش رفت از مه دلجوی فرزند

شیر بنهاد بر زانوی فرزند

بهوش آورد جالش بوی فرزند

منور کرد چشم از روی فرزند

چیدادان شهسوار دین و ایمان

بفرزند شته چین جوهر جان

پس آنکه از ره اخلاص احسان

شته چین با همه اعیان و ارکان

به پلش شاه مریدان شد مسلمان

ز دل رغبت سوی دین مبین کرد

قبول حکم خیر المرسلین کرد

ثنای خالق جان افروز کرد

پس از روی وداع شاه دین کرد

به چندین عیش عرم شهر چین کرد

ز حکم شاه خلق چین ماجبین

بعرم چین همه بستند این

یلان رفتند چون در خانه زین

پسر آمد بنزدیک شه دین

که من روی

که روی ندادم در ره چین

مرا فارغ ز فکر این وان ساز

ساز خلاص از گفتگوی این جهان

دگر ده معجز خود را عیان ساز

ساز ز لطف خود مرا باز استخوان

درین دریا پر شودم نهان ساز

شدی چون اکدا از هر خوب و زشتی

جز داری توان هر سر کد شتی

تویی چون اکدا از سر نوشتی

که من خود امدم بایچ کشتی

همه یاران چه حوران بهشتی

همه از خاتمان خود کن شتند

خط فرمان من از جان نوشتند

باب بهر خاک خود سر شتند

در این دریا بما همراه گشتند

ز نوح زندگانی دست شستن

چه سان کردم بسوی چین روانه
برخویشان چه سان ادم بها
نجل کستم کنون اندر میانه
من اکنون کردم تنها بجان
شوم تیر ملامت را نشانه
من و یاران همه افتان و خیزان
بهمراه غلامان و کیزان
درین دریاستدیم از جان کزیزان
کسان دارند هر یک از عزیزان
همه از بهر ایشان اشک ریزان
تمام چین اگر ندانه کرد
برای من چه زندان خانه
همه خویشان من بیکانه کرد
برایستان خانه ماتم خانه کرد
بهای عیش شان و روانه کرد
چه من در چین روم پی بار هدم
به بین اندوه و رخ چشم پرغم
بهر برینده

سینه پوشیده خلق چین بمانم
حیات منو کار اید در اندام
که بلیتم دوستان را در چین غم
بامید وصال زندگانی
نشستم من بهجانی کردانی
نجل کستم چو در چین جوانی
همان بهتر که کردم باز فانی
که بی یاران نخواهم زندگانی
پس از کرم چو مست بیدل افتاد
چه مستان بخوبی لای عقل افتاد
به پیش شاه در خاک و گل افتاد
ید را باز آتش در دل افتاد
بجایش پس عقدی مشکل افتاد
پس را چون بدین محنت فرین دید
ازین سودا دل خود را غمی دید
بدرد و رخ او را همنشین دید
ولیکن معجزی از شاه دین دید

بلطف بیکرانش داشت آمید
پیرد پیش سلطان ولایت
زانده فراغ بی نهایت
نمود از هجر یاران پس شکایت
جوان چون کس ترا نبند ای حکایت
خوش آمد شاه مراد از ابغایت
جوان چون داشت در کفنا رقت
بجا آورد حق اخوت
پس اندک وارث علم نبوت
بگفت این است این فتوت
همین باشد ره رسم مروت
شده دین آسمان عز و تمکین
که عالم از وجودش یافت شرف
هماندم گفت باشه زاده چین
کنزین پس نام خود را بشاد بنشین
نظر بکش از اتمردی ما بین
تو را چون نیست آگاهی بحال
نه واقف تو از کج کمال
که من سر

که من سر خدای لایزال
تو با ما و چه غم دار زعال
دلت را شاد گردانم خویش
به هر کاری که من همت گمارم
اگر گردون بود از چادر آرم
به یکدم در دهرانت سر آرم
مراد از دل دریا بر آرم
ترا کی من بدین خوار گدارم
من مقصود جان مستندان
من شاهنشاه همت بلند
من داناترین هوشمند
من در میان درد دردمند
من شاد در میان اهل زندان
من شاه جهان و سر سیمان
که از من یافت رونق دین
من زینت دایه امکان
من لجنه دار فضل نیر
بدست من کلید خلق و ایران

منم آنکس که اند عالم خاک نمیباشد مشکلهای ما
 منم اصل وجود عقل ادراک من آنکس که ما را از کپ
 زجر لا امکان کشتی در افلاک شکرت
 منم مولا همه جن و ملک که سازم دوزخ و بهشت
 منم مرشد سوار هم سوار منم سلطان همه ملک ملک
 که گردش میدهم چرخ فلک
 بیکدم تا غایت فتح عینین غایم حل مشکلهای داین
 بود قائم بهر هر قاف و سین ارادت که کم یکطرفه الحین
 ز حرف کن بشویم لوح کونین
 منم حاکم بهر سیر و جوانی منم عالم به هر دانه
 مرا غیر از پیمبر نیست ثانی چه خواهم از سر نو داد خا
 بناسازم زمین و آسمان
 بر روز و شب ز لطف کرد کاره رسانم روزی هر روز
 نخواهم من از مخلوق یاری بفضل از دهر هیچ کار
 بجز من نیست صاحب اختیار
 منم زین خلیف چندین سال سابق تمامی دامنم فاد و طلق
 اگر خواهم غایم ماه را شوق بیا اکنون نظر کن قدر
 که چون ارم برون از بحر و ورق
 ارادت کرد این غم احمد که سازم معجز خود را عبد
 ک

که از حکم خداوند فرمود واحد همادم جبرئیل آمد ز سر
 بنور سید کونین محمد
 بگفت ای معتدای قل تعالوا پیام خالق از جبرئیل بشنو
 فرستاده ز بهشت قصه نو که بالای فلان کوه برود
 نه تنها بلکه با خیل چشم دو
 برو برو که بر لشکر درایت که تابینند اصحاب هدایت
 به بین احسان و لطف نهایت ولایت و سلطان ولایت
 عنایت بین زحمان عنایت
 روا گردید پیمبر بر سر کوه زمین گردید طی به رخ و
 بد و غصه و تسویش و اندوه محمد چون بر آمد بر سر کوه
 بدید اندر رب دهر یا است انبوه
 تماشا کرد آن انخلق گزین که میدید او امیر المؤمنین
 نظر چون کرد خیل شاه دیو بدید اندر میان سلطان
 که بر فالید از دست استین را
 سنده انسه ملک امامت بگوشش تحسیر همچون قبا
 همچنان در بحر کرامت به تمکین و قار انسر قبا
 بناف بجز زد دست ولایت
 بدید اراجه در دهر یا در آورده بدید یای غرقش لشکر آورد
 با هر رخ و محنت را سر آورد ز دهر یا کرامت گوهر آورد
 به هر انگشت یک کشتی در آورد
 شه دین ناخدا به بحر کوثر برون آورد کشتیها سر

با سبب و صلاح گنج گوهر بهر کشتی سه پانصد مرد ^{دیگر}
 مهیا خوردنی با خلعت زر ^{شسته}
 همان مال بضاعت پشته پشته همایم و زر از حد گن
 جوان هم بصورت چون فرشته از ایشان یکسر موکم نگشته
 بزینای زاول در گذشته
 دشت
 د کشتیها قدم بیرون نهادند تو گوئی تازه از ما در
 زبان در مدح شادین گشاده خلایق جمله در حیرت ^{ند}
 نبی را بولی صلوات دادند
 شه دین گوهر دریا ایجاد در دین را بر وجه بگشاد
 صد اغلغله در چرخ افتاد ز شاه دین همه گشتند ^{شاد}
 که شاه اولیا را افرین باد ^{آمد}
 دل شهنشاده از حنّت در آمد خوش را آب ^{نگ}
 هوشا شهر جنش بر سر آمد غریب از جمله یاران ^{مد}
 تیشه چوین غنم دور آن سر آمد
 پیمبر با همه اصحاب و خادم که بر آن کوه می بودند قاف
 شا خواندند بر خلاق اعظم محمد سید و اولاد ^{آمد}
 پس از شکر خداوند دو عالم
 شه دین را بسوی بنو دین ^{آین}
 پس آن شاه سر بر عزت مکنین دعاها کرد بر جان شه دین
 همه یاران ز جان گشتند ^{آین}
 دم

ز امر شهسوار کشتور دین بکشتیها خلایق ^{خوشن}
 چه هر کس از مکان خود ^{سود} شه دین یاد را نگاه
 که کشتیها میان چون کاه بر بود
 بساعت جمله کشتیها ز جاذبت همان گرد بر سو هوا
 همان دم جان شهر خطا رفت
 همی رفتند شاه دین و یاران ده انگشتی نشست ^{سلیمان}
 هوا طی با هر شاه مردان چه کردید از هوا کشتی نمایان
 همه اهل کشتند حیران
 تمامی مضطرب در هر کناره ز وحشت جمله داد ^{نار}
 بزور کوه جمله بر سر ^{سرا} پادید کشتی چون ستا
 همی کردند مرد و زن نظاره
 یکی گفتا که اگر سه همگین است یکی گفتا بلای این ^{سخت}
 یکی گفتا که مرگ اندک ^{سخت} است چه شد معلوم کو سلطان
 بخد مت هر هوش خاقان چنین ^{سخت} است دین ^{سخت}
 خطائیا بساطات خطائی مهیا کرده بهر آشنائی
 چه بهر شه معین کردی با سقا لسان شا خطائ
 برون آمد بر سر پادشاهی ^{را}
 پیش پایش شاه دین بنوسید رهرا ^{را} بسو خانه برد ^{را}
 ز شادای سود بر گردون کلاه در تخت ز نشاند ^{را}
 بجا آورد خد متها سپه را

تمام شهر از دانا و نادان چه آن دیدند گردیدند
 به بوسیدند پای شاه مرزا شش مردان علی عیان ایما
 نخستین ساخت ایشان را مسلمان
 میان خلق عید تازه انداخت خلائی را از ایمان پیشین خست
 بت بخانها را سر سر سوخت برایشان چون چراغ دین
 ده دهنه مسلمان بیاموخت
 نشانید انگی شاه گدارا بیک مجلس غریب ایشانرا
 فوازش کرد اهل مد عمارا پس نگر دختر شاه خطارا
 چه دختر اختر برج صفارا
 که بود مآخو ریل و نیار گل اندامی دلارامی نگار
 خوش الحانند لب گلشن نمود از راه رسم شهر یار
 نذرند شش چمن خواستگار
 زحل عقد این معنی چه بستند هاندم رشتنه خدمت
 سروست رقیبانرا شکستند همه شاهان یکدیگر بستند
 دو گوهر را به یکجا عقد بستند
 قضا میخواست تازد فسونی قد بر نمود آخر جامو
 ز شربت کرم شد پیمان بوی در این لستان شراب آتوبه
 بگرد هکس بدین خوبه عروشی
 پس اگر جفا بر سر آمد ولی آخر دلش از غم آمد
 که ناله در کنارش دلبر آمد مراد عاشق مسکین
 شاه چمن را غم دوران سر آمد
 بگفت

بگفت آنگاه آن دارا میبکشی که کشتی را دیگر بستند
 هماندم پادشاه چمن چمن دیگر ره رفت کشتی شش
 روانه ساخت کشتی را چمن
 بر رفتند شادین و یار از کشتی ها همه خوشحال
 از این شهر چمن چون شد بزرگ و خور شهر چمن
 همه گشتند پیش شاه مسلمان
 هماندم با چون هم را گفتم بکوه و دشت دامن
 غراب تحت برگردون بر چه بادان بچ کشتی دوا
 همان ساعت بملک چمن رسانید
 ز فیض شهسوار کسور دین هدایت یافت خلق چمن
 تمامی انولایت یافت تزیین بدولت سرفراز آمد شش
 بسوی مکه باز آمد شش دین
 چه شد در مکه الشاطان دورا همه احیا گردیدند
 چه دیدن چمن همه والا با شگفت از دق گل معصود
 شاحوالش چه فارغ صد هزاران
 هزار کس خدمت الشاه دریافت تو گوئی معدن لعل
 بد نیا و بعقلی هم ظفر یافت خوشا فارغ که از حضرت نظر
 دلش از سر مهر او خبر یافت
 هزار کس شاه دین را حاکم کرد دل جان را ز تحت هم
 به فردوس برین هم مهر کرد خوشا آنکس که بخشش یار
 بگفت

بسوی اینچنین شاه رهبر کرد
 حسن هم چاکر سلطان دین است
 سگ کوی امیر المؤمنین است
 دلش قائم از آن جبل المتین است
 بهر کار شاه دینش معین است
 خوشا آنکس که کار او همین است

تغیر در این قصه

منقول است که هر که خواهد بداند
 هر شبی از سوره قمران شمار و بعد از آن
تغییر تا آنکه آن کتاب است
 و آن بسم الله الرحمن الرحیم است
 خوشایند آن می شود و در قول می کند
 که قبل از این نموده و در بدنه
 سوره نوره است و این دویم
 که سبب خوشایند و نترس و جفا
 و آن کتاب است و می شود که هر که
 که عیث زنی ماه و نترس و خوشایند
 که علم عیسی منتهی فطوره است
 که سبب خوشایند و نترس و جفا
 که سبب خوشایند و نترس و جفا
 که سبب خوشایند و نترس و جفا

کتابخانه
 کتابخانه
 کتابخانه

کتابخانه
 کتابخانه
 کتابخانه

کتابخانه
 کتابخانه
 کتابخانه

[illegible]

مستحق منقذ

[illegible]

مضيق

بسم الله الرحمن الرحيم **بیتین**
 الحمد لله رب العالمین و العاقبة للمتقين و الباقی على محمد
 و آله اجمعین و چنین که بدو ابو الفضل حسین بن ابراهیم بن محمد
 نقیسی که چون از تصانیف کتاب سحت بدن رد آهنگ نگاه
 کردم در کتاب اصل تعبیر که نقیسی ساخته بودند کتابی جامع
 و واضح یافتیم چنانکه کسی ساخته و تاویل هر خوابی را از احوال تبار
 این حکم از جهت و برهان در آن بیان کرده باشد بطریق استخراج
 هر خوابی ترتیب حروف مرتب و مشروح بیان نموده چون بدین
 شکل کتابی ندیدیم که مفید باشد در این علم همداروم و در پنج برخود
 تا این کتاب را ختم از هر معالجت نظر جانسون سلطان معظم
 شاهنشاهی اعظم لعل طین لعل لب و لعل لب لعل ارقاب الامم

عز الدین و الدین غیاث المجدین قائل المبرکین سلطان اردم
 ابو الفتح ارسلان بن مسعود اطل الله بقاءه بنسق حروف معجم نقیسی
 و واضح جمع آوردم از کتبی که در این علم مشهور بود چون از کتاب انبیا
 علیه السلام و کتاب تقسیم اقسام سفر الصاویق علیه السلام و کتاب جامع محمد
 بن سیرین و کتاب دستور ابراهیم که مانی و کتاب ارشاد صابر مغربی و
 کتاب بیان تعبیر عبدوس و کتاب تعبیر اسمعیل شعب و کتاب کثر الزیاده
 ماخری و کتاب تعبیر حافظ بن سحی و کتاب اصل الدلائل و کتاب مبادی
 التعبیر و کتاب تصانیع التبعیر حریری و کتاب کانی الزیاده و کتاب معرود
 نقیسی و کتاب مخرج الزیاده و کتاب تحفه الملوك و کتاب منهاج تعبیر
 خالده صومانی و کتاب مقدمه التبعیر و کتاب جفاتی الزیاده و کتاب فی
 بن شامویه و کتاب متفرق از کتاب هر یک که در این علم تصنیف کرده
 پس چند بار اعلام این کرده که ذکر کرده شد و نام این کتاب کامل التبعیر
 نهادم و نیز آنکه در این علم از این کتاب مایه بسیاری ساخته اند و آنچه نقصان
 همه کس احسین است بدین کتاب هر که این تعبیر در نظر دارد از همه
 تعبیرهای نیاز است و از قول استادان این ضعیف احوال شش گانه

ب

یا و کرد که هر یک در عصر خود بخانه دهر بودند اول اقبال و انبال صلوات الله
 که در زمان نجات انصر بود امام جعفر صادق علیه السلام محمد بن سیرین صاحب
 مغربی و ابراهیم کرمانی و اسمعیل بن اثرب اندر فضیلت این علم مدح کرده
 علم تعبیر علمی بزرگست و شریعت که حق سبحانه و تعالی بپیر یوسف بنیمبر علیه السلام
 و بر وی منت نهاد چنانکه فرموده در کلام مجید و کذلک کلمن الیوسف
 فی الارض و لغنمه من تاول الاحادیت و عبد الله بن مسعود رضی الله عنه
 گفت اول خبری که از اثر نبوت حق تعالی بر محمد صلی الله علیه و آله و آرد آن
 بود که فرشته مغرب در خواب دید که گفت ای محمد بن است با و ترا
 که حق تعالی از جمله نبیای مکرم گردانیده ترا اختیار کرد و خاتم نبیای
 گردانیده قول تعالی و لکن رسول الله و خاتم النبیین پس رسول صلی الله علیه و آله
 بیدار شد خواب نبوت خیر و اقبال است و بعد از شب معراج خواب
 دیگر دید چنانکه از و تعالی فرموده لقد صدق الله رسوله الی و انما یأتی
 لدخل المسجد الحرام یا یفقی قریبا و در قصه ابراهیم علیه السلام گفت
 انی ارى فی المنام انی اذبحک یا ابا که کذلک بخبری محمد بن
 و در خبر حسن آمده است که این منجیه یوسف علیه السلام بوده و دیگر

الام

آنکه بعضی نبیای که مرسل بودند نشان را خواب کریمت بوده و در این
 عوده از پدر خود روایت کند که او گفت در تفسیر این آیه که حق تعالی فرموده
 انهم انشرونی فی البحرة الذی یحق جل و علاه بن بشری خواب صلی الله علیه و آله
 که مر و صلی انوش را خوابی بلند و در صدق این آیه که اگر همه را بگوینیم
 آیات و اخبار بسیار است در خبر آمده است از این که رسول صلی الله علیه و آله
 گفت از دنیا فرود می گشته و از بعین من البصیوة یعنی خواب بر صلی الله علیه و آله
 از جهل شش خبر از پیغمبر می باشد و این خبر از هر آن گفت که رسول صلی الله علیه و آله
 جهل شش سالم بود که وحی آمد بوقت سه سال بود که از دنیا رحلت فرمود
 میان وحی رحلت از دنیا بیست و سه سال بود و آنچه نوشته بوده خواب
 بیدار اندر مدت شش ماه از بیست و سه سال یک بهر از جهل شش بر است
 و رسول صلی الله علیه و آله بدین معنی می گفت که از دنیا فرود می گشته و از بعین
 خبر من نبی منزه المقصود این کتاب به نگاه و سه باب موب که در آنست
 شد و بانه التوفیق **باب اول** در دیدن حضرت عیسی و فرشتگان
 و بیست و ستارگان و کرسی و آسمان و دوزخ و صراط و غیر آن و قیامت
باب دوم در دیدن قیامت و حساب و ستارگان و عدد و بقی و غیر

توبه کند که اجل وی نزدیک رسیده اگر در خواب ببیند ملک الموت جان وی
بسته زندگانی وی دراز کرد و دانا ترسان باید بود اگر در خواب ببیند
که خفته بر وی سلام کرد در دجهان این کرد و درشت جا در آن باید کرد
بفرمان برادر خواب ببیند رحمت و نعمت در رحمت و دجهان باید اگر از شربت
در خواب ببیند علم و زهد و سرور و نعمت و فرج و رحمت و این و آن رت بود
و غیر در کت باید ستارگان در خواب ببیند فیض و رحمت و سلطنت و
دم تمیز بود اگر در خواب ببیند که در آسمان کشیده شد روزی فرج کرد
اگر در خواب ببیند طعام با میوه بهشت بخور و مال حلال باید و عالم کرد و اگر
در خواب ببیند که شراب بخور و دانا کرد و دانا در رخ در خواب ببیند
خدا تعالی بود هیچ نیکو نبود اگر در خواب ببیند طعام و فرج بخور و مال
طبیعیست کند اگر صراط در خواب ببیند ضعف و زشتی و خط و نیم کلاه
همول باشد اگر در خواب ببیند که از صراط گذشت از غمهای جهان این
کرد و اگر در خواب ببیند که زنده کشید قاضی الشریع و انصاف کشید
قیامت در خواب ببیند همول و بیم و فرج باشد و آخر خداوند خواب
بالا گیرد **باب دوم** در مدین اقباب و ما نهاب و آنچه ذکر فرست قباب
و غیر

بجواب مدین از نزد بجان سلاطین شود یا قاضی یا عالم شود اگر ما نهاب
در خواب ببیند میان قوم حشر کرد و اگر در خواب ببیند ماه در کنار او یا ماه
سرای او افتد اگر سر او از هر تری بود کار او بالا گیرد و اگر غائب باشد
باز بجا نه خود آید اگر امید فرزند دارد و زنی بود و سیکو روی کرد و اگر
کسی در خواب ببیند که ماه گرفته بود و آنکس به بدنامی منسوب کرد و ستارگان
در خواب ببیند بر سر زده و جرات برادر و فرزند و بندگان و شکار و این
و نهاده و عمل و قضاء و خلفا و وزیران و دیران و خزانه داران و این
جنگ جوی اگر در خواب ببیند که ستاره در کنار او افتاد و آنکس راحت
و دولت رسد و یا دیر اسیری آید اگر ستاره را دارند که کدام است آنچه
تعلق بدان در خواب ببیند چنانچه مثل ششتری در خواب ببیند قاضی و غیر
یا خازن ملک کرد و اگر در خواب ببیند که برادر یا فتنشی و بی رفعتی
بکنش شاه کرد و اگر سر او در آن باشد و آن برادر خود برسد باری
در خواب ببیند رحمت و برکت و نعمت و شادی و فراموشی روزی بود
اگر مستور باشد و اگر ناسق بود در بلا و حرب و بیماری و خط و خطه اگر در خواب
باران آید **باب** اگر باران و باد تند باشد یا گرد و باران کی بود

سلطان بود اگر در خواب آواز میشنود بوقت باران در آن موضع خبر دهد
و بداند اگر در خواب آید که باران در عهد و برقی بهیم است بیم فرج بود
و در خواب نعمت در رحمت و شادی از نعم بود و در خواب بدین که بخت
نماند جلوه داد اگر در خواب بیند که برف برنج جمع میکرد مال جمع کند و پیش
خود خوب کند و اندک اگر در خواب بیند برف بماند بختی خود مال حلال بخوبی
و خوشی خود و میراث حلال باید اگر بیند باران یا بهیم است آمد در آن موضع
شکری آید و یا قحط و یا مرگ و یا غایت بدید آید **باب ششم** در دیدن دیار
و جاه و محض و آنچه ذکر رفت در بار خواب بدین مملکت باید چون نسبت
آن باشد اگر در خواب بیند آب از دریا خوردی مراد خوش تمام باید اگر
در خواب بیند که آب خوردی حج کند و تجارت کند اگر در خواب بیند که از
رود آب خوردی مراد خود جای بد اگر در خواب بیند که از چشمه آب خوردی
فرج باید و از شمس و شب بدی بیند اگر در خواب بیند که در رود و قنار و غیرت
افتد جوی در خواب بدین مردم بزرگ باشد و نیک نام که در غوغ شدن
در آب غرق و جوانی باشد و اگر در خواب بیند که از حوض آب خوردی نامرد و
بیک و بی تو انکار آید و تو انکار کرد و مال بدی بقدر بزرگی حوض اگر در خواب

بیند

بیند که آب جانی خوردی عیش خوش و مال حلال بزرگ کانی دراز بود اگر در خواب
بیند که در آب می شوی و دل قوی می بودی مستقیم کرد و بزرگی باید اگر
در خواب بیند که در آب می رفتی و می رسیدی بر کشتن یا بد اگر کشتی در
خواب بیند از غمها فرج باید و عیش خوش و فرزند نیکو آید اگر در خواب بیند
که در کشتی نشستی یا از کشتی بر دین آمدی کار او بالا کرد اگر سر او در ولایت
بود ولایت باید و اگر از کار می مغرول بود باز در آن کار شود اگر در ولایت
باشد تو انکار کرد و اگر سبده بیند آزار کرد و اگر امید فرزند دارد و پسر آید
با دولت اگر در خواب بیند که خود را در جوی انداخت نیست مرد نیک که در
در روی رودی فرج کرد و اگر در خواب بیند که در آب شنا کردی خبر کردن
بود در کاری و اگر آب دشمن باشد مال حلال باید و اگر تیره بود مال حرام
بست آید اگر در خواب بیند که از حوض آب خوردی یا آب بر دشتی تو انکار
کرد و کار او بالا کرد و بقدر بزرگی حوض اگر بیند که غسل کردی از غمها
برون آید اگر کشتی در خواب بیند فرزند بود و تو انکاری و عیش خوش بیند
اما جاه و در خواب بدین و دفع است قبول در سال عیال عالم کرد و اگر
در خواب بیند که در جاه افتاد و خبر باید کرد که در ملک نصی اگر در خواب

که در جاه آب کشیدی از بزرگی با عالی منفعت باید یا علم آموزد اگر از آن آب
خوردی یا خود را شستی از غنما فرج باید اگر از آن چاه یا از آن آب چیزی
برد آشتی و در جانی کردی مال منفعت باید و از غنما همین کرد و **باید**
در دین روشتانی و تاریکی و شمع و چراغ و خندیل و شمع روشتانی در خواب
و دین اسلام بود و در حجت و تاریکی در خواب و دین کفر و ضلالت بود و آتش
در خواب و دین خسته و دین بود و مال و ارم باشد آتش بی دود و در
و دین از غم رستگاری بود و سلطنت بزرگی باشد اگر در خواب بیند که آتش
همی از غم رختی مال بسیار باید اگر در خواب بیند که آتش بخوردی مال و ارم
و اوقات کند اگر بیند که در آتش چیزی بختی و بخوردی سخن ناخوش
شود اما آتش با دود و غم بود و بی دود و فرج اگر شمع و چراغ بیند بزرگی بود
و تو انگری باید و زرا شود هر بود اگر در خواب بیند که در دستان یا در سرای
چراغ بودی و در آسری آید اگر سر او در ولایت بود و ولایت باید اگر در
بست خانه خود رود و اگر در خواب بیند که در سرای او شمع یا چراغ بود اگر
خواب بود زنی خواهد و اگر نه سهری آید ش اگر سر او در شهری بود بهتر کرد
و اگر در پیش بود تو آن کرد و اگر باز گان باشد دفع بسیار بیند و با کبرک
مهر

و اگر کسی در خواب
بیند که آتش بخوردی
مال و ارم

صاحب حال بگو سیرت بگو بخود **باید** در دین کوه و قل در یک باید
و خاک و آنچه مذکور شد در وی کوه و قل در خواب و دین ملک باقی است
بود اگر در خواب بیند که بر سر کوه است ده است اگر سر او در ولایت باشد و لایق
و اگر نه کار او بالا کرد و بخیر رسید اگر در خواب بیند که از کوه فرود آمد مسافر
گاه غم و گاه رحمت باشد اگر در خواب بیند که در غلظت مال بسیار و در جبهه
باید اگر کسی بیابان در خواب بیند کاری بگوید که اگر در خواب بیند که از بیابان
پردن آمد از غم کردن آید یک خواب و دین مال حلال باشد از بزرگی یا از صیل
زن خاک در خواب بیند که در یک معرفت و فرج و شخت افتد و ملک در خواب
و دین مال حلال باشد از طرف سلطان یا از طرف بزرگی یا از طرف زن و وقت
بگوید و در خواب بیند مال حلال باشد و دور کند عمارت کردن بگوید
اگر دور بدو در قائم کرد و کس از کاری بجای شود اگر در خواب بیند دور افتد
فرود آمد خداوند دور را میبختی رسد یا خود میرد و زمان در خواب و دین
یا برزدن می نماید و غلظت بود و کار او بالا کرد و حجت بخیر در خواب
و دین ملک باشد و سخنان ناخوش شود و کارش شود و حجت نزد دین در خواب
مال جمع کردن باشد اگر بخت باشد و اگر خاتم کج در یک در خواب و دین مال و منفعت

باشد از قبل متری دانسته بود از قبل زن **بیستم** در دیدن شهر
 شهرستان و قلعه مسجد و بنیر و مناره و غیر آن است و در خواب دیدن از این
 در و نشان بود اگر در خواب ببیند که در شهری در ادای بن وی خوی کرد
 و بر دشمنان فخر یابد و در آن آمدن از شهر رحمت باز داشته بود اگر
 در خواب ببیند که در باروی قلعه عمارت میل دکار او با یکدیگر اگر در
 ببیند که در مسجد شدی از سلطان و قاضی و رئیس امن بشد و نیکو
 ببیند اگر در خواب ببیند که غار میکند از دکار می کند که همه کس بسند
 و حق تعالی از وی خوش شود کرد و و مغفرت یابد و رحمت نوری کرد
 و اگر در خواب ببیند که بر منبر می نایستاده شدی و از آن یکی و نیکوئی رسد
 مسجد جامع در خواب دیدن متری بود اگر در خواب ببیند که در مسجد
 جامع شدی و از خبر و حرکت بشد و از همه جا او غنیمت یمن کرد و اگر
 در خواب ببیند مسجد جامع از آستی کار نیک و رحمت او را بد اگر در
 ببیند که در مسجد پشت محراب باز داده آنکس ز کل رضای کند و در
 و در وقت این کرد و در درزی بر وی خراج کرد و اگر در خواب ببیند که
 در خانه کعبه شدی از همه افتخار این کرد و اگر در خواب ببیند که خدا
 نهای

بسیار دادی و حمد و ثنا گفتی مال بسیار یابد و فرزند نیکو بود اگر در خواب
 ببیند که ستاره شکست یا فرود آمد یا ویران شد بزرگی میرد اگر ستاره
 مسجد جامع افتاد ببیند خطیب قاضی میرد **بیستم** در دیدن سرا
 و نشان اگر مایه و کو شک و دکان و آسیا و زردان این همه در خواب
 دیدن هر در آن یکی بسیار بشد و اگر زن ببیند و در آن متری بدید
 آمد اگر در خواب ببیند که سرای او کش دی اگر مرد ببیند زنی کند و اگر زن ببیند
 شوهر کند و او را خدا تعالی پسری دهد اگر در خواب ببیند که در کمال غسل کرد
 از جمله غنیمت فرج یابد اگر در خواب ببیند که سری ته اشید از غنیمت خلاص یابد اگر
 متان در خواب ببیند زنی صاحب جمال دوزی شود و زنده گانی در شاد و
 عیش کند زانند کو شک و غرض در خواب دیدن متری بشد و مال بسیار یابد
 و برادر رسد دکان ساختن و زردان در خواب دیدن عیش بشد و زرد
 از آن طعام رسد اگر در خواب ببیند که بسیار از خواب کردی طعام تنگ کرد
 و سترای و مطبخ در خواب دیدن اگر مرد و زردان بخوابد و اگر زن بود شوهر
بیستم در دیدن شک و غیر و خود حسدند و کلاب و حفران و درخت
 خوش و درخت ناخوش و هر چه بوی خوش یا بوی بد بوی نیکو دارد و این همه بخواب

در خواب بیند نامه فاضلی حاجت می رود که در محضر در خواب بیند زن
عالم بود که روی که زنی کند فلان در خواب بیند بود که از اسم و صفت و صفت
و شستن در خواب بیند که زن بود و میراث حاصل یافتن و امانت بود مشهور در قاطع
و بین زن بود که از اسم و صفت و شستن در خواب بیند که زن بود و میراث حاصل
یافتن و امانت بود مشهور در خواب بیند که زن بود و میراث حاصل یافتن و امانت
و زشتی و ولایت بود و بر فوی حاصل فرمان دادن مراد در خواب بیند
شادی و عزت بود **سیر دوم** در خواب بیند مردمان بسیار پست و کشت
و اندر مردان و زنان و استخوان و نقصان اندر زن مردم مردمان
بسیار در خواب بیند با جاهای سفید آتش و شادی و مال بود که
در خواب بیند سر از تن جدا کردی میان او و زنی که آن جدا می آید
و در خواب بیند که کوی کسی بر بریدی در جوار سلطان خند اگر در خواب
بیند که کشته شد مردم در شتی زن نیک روی و خوش خوی بود و خبر
خوش مشهور چشم در خواب بیند که در زهر دمال بود و سنان مردوزن
در خواب بیند زیاده و تنوع و جاه **پنجم** در خواب بیند مردم در خواب بیند
مراد و خواهر شوهر بیند و ولایت بود پای مردم در خواب بیند می کردن
بظرف

۹

۸

۷

۶

۵

۴

۳

۲

۱

۱۲۴۸

مال بیند و زن کردن نیز بود استخوان مردم در خواب بیند برادر یا دولت خیرت
و یا امینی بیند ساق دراز در خواب بیند سخت نیک بود و دندان باکی
مردم در خواب بیند مال بیند دندانهای زیرین در خواب بیند هم نیک بود
و بین مردم در خواب میراث یافتن بیند اگر در خواب بیند که در دندان
پیشین می بقیه مصیبتی رسد یا سفری کند مراد خبر و علم انداختن
در خواب فرج یافتن از غم بود و نیز گفته اند که شادی بسیار بود که اگر در
خواب بیند که درین دخی شک شدی روزی بر دی نیک شود اگر در خواب
بیند که غم بسیار انداختی و شش که زده شود پست و شکم در استخوان مردم
و آنچه در شکم بیند در خواب بیند روزی حاصل بیند و تراکی بیند ریش مردمان
در خواب بیند خواجه و مرتبه بیند موی سر در خواب بیند غم داند و بیند
و صیت بود ذکر و خای مردم در خواب بیند فرزند بیند و اهل بیت نبادت
شود کمبوی زن در خواب بیند رحمت جان بود آس و کره و دیشل و ابله
و خرمای که زناوت بود برتن خواب بیند مال در خواب و علم و فرزند بود و جان
نخواب بیند دولت و عزت بود **باب چهارم** در خواب بیند که در دمان بخت
و کسی در سر آمده و عمارت و کیمیا و محل و مسند و در کردن و چینه و سترن

۱۲۴۸

۱۲۴۸

و خوش و چتر و قبه کشا در دین بهشت کوشا دن و از جایگاه نیک برین
 آمدن خوب است در خواب دیدن عفو مرتبت در رحمت و ولایت چو
 بود و کار او بالا کرده اگر در خواب بیند که بر در زنی نشسته بودی ع
 و دولت باید گیسو و قبه و محفل و خیمه و چتر و سرار پده در خواب دیدن این
 همه بزرگی چون خداوند خود بپسند باشد و اگر نامستور بود زندان دغم
 و زندان باشد اگر در خواب بیند که از جایگاه نیک برین آمدی از خیمه
 برآمد و رحمت باید زین و پلان در خواب دیدن ملندی و ولایت بود
 سرار پده در خواب بیند سلطنت عو و بزرگی بود ستون در خواب دیدن
 چون رایت بود مرد محترم بود و بیک نام کرد **باب نهم** در دیدن
 دلیک و دیکان و تنور و دود و خاکستر و دلیک صری بخشن زن باشد
 مرد از او زمان عاشق بود و دیکان در خواب دیدن زن باشد بیک
 صاحب جمال تنور در خواب دیدن فقر کرد میان قوم و در خواب
 دیدن خشته بود و عفا و خاکستر در خواب دیدن مال حرام باشد و بیکانی
 بدست آید نکشت نیز مال حرام بود یا فقر است **باب دهم** در دیدن
 مردم بهمنه که زمین پاشا کرد که بود و کسب باغ و پیش چون آنها که گفتیم
 در خواب

در خواب بیند توبه یا به که در خواب بیند که زبش باور گرفت با شش با سبوع
 با شش باور بخورد از جهت زن غم خورد و او را بعضی رسد از قبل زن با مال شش
 نفقه گفت با کتا به بزرگی کند توبه یا به که **باب نهم** در دیدن رکن زدن چقا
 کردن و ستردن سوی و سوی باز کردن و ریش بریدن و در اندام فساد و اس
 کردن و زبانت و فساد و اندام به به آمدن رکن زدن در خواب بیند چقا
 خواب در صلابت باشد فرح از غم بود چون اصولی چنان باشد بیک توبه و اندام خواب
 سفر کند بقدر ارغوان ریختن اگر در خواب بیند که نام خوان بخت و مسیح چون در زن
 آن نماند اجتناب از دیکت رسیده توبه کند حرام پسر در خواب دیدن بهنر از حرام
 باشد و کینه چست کردن در خواب بمانت کند اردن بود و دست بچراکی آوردن
 بود اگر کسی در خواب بیند که چست کند دی و مسیح زن چست بر وی نمایند
 بر وی قاتل کند و در دیوان اعتبار بر وی بعد کولای دهنه اگر حرام جوان بود کار
 دروغ و بهنه اگر در خواب بیند که ریش وی بریده باشد بهنر دهنه چو معنی و خاری
 بهینه و سخنان ناخوش شنود اگر در خواب بیند که ریش وی بریده باشد یا بهنر دهنه
 چو معنی و خاری بیند و سخنان ناخوش شنود اگر در خواب بیند که بر تن ریش
 بر آید مال بسیار و برکت و ظفر یافتن و بخت نامی بود اگر در خواب بیند که کلاه اندام

ریش

افتاد می شعل بود از قبل زن و فرزند اگر شسته زن برآمدی در خواب ببیند مال منفعت
 باید آتس درین خواب دیدن زن با دانه مال و چاه و مراد بود لذت غری و پاری در خواب
 دیدن برتن مردم زن بخوابه **باب هجدهم** در دیدن پستی و کفی و درازی
 و کوتاهی و آبله و ریم و بول و جدت و مستراح و سرکین پستی در خواب دیدن
 برتن مردم مال بسیار جمع کند و منفعت باید کفی خواب دیدن نیز همین حال بود
 بول در خواب دیدن فرج باید از غم اگر در خواب ببیند که بول بر جامه خود لای مال حرام باید
 سکه کین در خواب دیدن مال حرام باشد مستراح و پیدی در مردم خواب دیدن مال به
 بود ریخ گناه کشیدن در خواب دیدن نهفت بود بر پنهان اگر مردی در خواب ببیند
 که از ذکر او مار پروان آمد او را فرزند آن آید اگر در خواب ببیند که او را فرج می
 چون زنان با خود را ببیند یا زخمی ببیند شش بریده شود اگر زن خواب ببیند
 که او را ذکر بودی یا بریش مردان او را فرزند شود **باب نوزدهم** در دیدن درختان
 بنوه و سبزه و ریاحین و مرغزار درخت در خواب دیدن منفعت و بزرگی باید درخت
 بنوه در خواب دیدن عزت و قدرت خداوند خواب بود بزرگی بود درخت خواب
 دیدن زن با حنک در وقت یا در غیر وقت خود سیاه باشد یا سفید مال و منفعت
 در روزی حال بود آنا ریش برین در خواب دیدن بهتر از آن ریش باشد آنا در روز
 حرام بود

عم شوال
 آنا ریش برین
 هر یک قدر
 خرمه خرمی
 که با سیاه
 آتس در درخت
 حرام بود

در روزی حال بود

و در آن وقت که برکن از درختان ریزد بخواب و بدن رخت و شفت
 بود انکور سیاه و سفید در خواب دیدن بوقت خود مال بود کینش در خواب **انکور**
 دیدن بنر مال بود خمر بنره در خواب دیدن اگر شش برین بود مال حال بود اگر
 ترش بود اندوه بود انجور در خواب فو انگری بود سب در خواب فرزند
 و کینرک بود و مال حال باشد زردی و ترشی در خواب دیدن و شفا
 در خواب دیدن پسه و کینرک بود و منفعت باید اگر شش برین باشد کفی بود
 و اگر ترش باشد غم و اندوه بود و غوره در خواب دیدن پنهان کفی
 بود و فندق در خواب دیدن مال حرام باشد جو زندی و جو به با هر
 بخت باشد مال حال باشد اگر کسی در خواب ببیند که اندر ساری وی باشد
 وی ریحان برآمدی او را رحمت و رانش و شادی بود از قبل زن و فرزند
 نکس در خواب دیدن مردم بنور بود اگر کل در خواب ببیند روی
 دروغ گو ببیند که درس در خواب دیدن مال بود عدس و با عدس در خواب
 دیدن مال حال بود و کینرک و برنج و آرد در خواب دیدن چون خاک فرزند
 باشد و زن ده که دراز بود چون نارسیده بود جنت و سعادت بود
باب بیستم در دیدن نان خورش و هوا و کین و شکر و نان این همه

۴

بود طبع زدن در خواب و آواز طبعی شنیدن بماند بود باران و سیل
 در خواب دیدن حب و فتنه بود اگر در خواب پیشه که غارت میکردند غم و
 اندوه باشد چون که زدن در خواب دیدن زدن با دهنه و کوفت
 را بود و غنیمت باشد اگر آتیه باشد در خواب دیدن پسر باشد در پیشگاه
 بود اگر آتیه سبب باشد بگردی رسد اگر خداوند مدد کند
 بر خلق اگر در خواب پیشه که پادشاه اندر خدمت آمدی در آن محنت
 و طبعی رود اگر در خواب پیشه که سوخته حوزی تو به بصره بپای کرد و غم
 اندوه رسد اگر پیشه که سوخته طلاق حوزی **سوم** در دیدن
 خواب و بر شمش و لغا و بر این عهد در خواب دیدن مال بود و منفعت و عودت
 و محنت برسد چنانکه پیشتر کرده است اگر پیشه خواب دیدن بهر حال مال
 بود نصیب و در جامه صاحب سلطان را در دین که امانت بود مگر آنکه صراط
 نیک شود **چهارم** در دیدن باغ و کاره و غیره اگر در خواب ببیند
 که یکی از این علتهای نالید دلیل کند که تقضای خداست یعنی راضی است
 و لیکن یکی در خواب ببیند محنت و زحمت کاری بود چون بحکم خدا
 را می بیند نالی ببیند اگر خواب ببیند که حساب است دشمنی قوت بود و مراد
 باشد

۴۲

۴۳

و مراد باشد اگر خداوند علمت خواب ببیند که از آن علت درست شدی کاری
 کش ده کرد و آنچه از روی می بود باید **پنجم** در دیدن با طحله
 در زندان و کورستان و مرده و خار و کورستان خواب دیدن محنت
 و دشمنی بود اگر در خواب ببیند که از کورستان آمدی فرج در آن
 دشمنی باید اگر در خواب ببیند که مرده زنده شد مراد باشد از کاری که طبع برده
 اگر خواب ببیند که مرده است زندگانی بروی دراز کرد و دانا در سرای اوست
 و و برانی بدید اگر در خواب ببیند که مرده زنده شدی و کرسی افتاد آن
 و مشور بود اگر در خواب ببیند که بیار شده و برادر کارگر خفی زندگانی می
 زیادت شود و کار او بالا کرد اگر در خواب ببیند که مرده را در خوش کرسی
 میان او و میان خویشان محبت و جدایی افتد اگر در خواب ببیند که کورستان
 سرای نو بنیاد کند اگر در خواب ببیند که مرده خری و ادوی این خبر در دنیا
 خاف کرد و او را از روی بدید و شد کرد و اگر در خواب ببیند که مرده با
 سخن گفتی آن سخن وی راست و بوقی بود اگر در خواب ببیند که خبر مرده داد
 یا خبر مرده خوردی یا خبر از مرده خواستی این خبر در دنیا کاران کرد و در ط
 و شد در دین در خواب دیدن چون خواب و بزرگ و نیک بود و خفت **ششم**

۴۴

در خواب باید چنانم نیک بود و چون گفته در دیده بود نیک بود و صدقه
 باید داد و حجام در خواب بدین زن نیکو روی و خوش طبع و قرائت پاک
 بود و نفس در خواب بدین زندان بود و غم داند و در خواب نیک
 زندان است هر مردی که در خواب در ولایت و محل دیر ماند اما زندان
 جهول خواب بدین کرد اگر کسی مرده در خواب ببیند تازه روی اخلاص است
 نیک بود اگر کسی خود را یا دیگر را در خواب ببیند که در جبهه نهاده اند مردم
 و همان نفس بزرگی و جنتی باید اگر در خواب ببیند که از جبهه بیفتادی از علی
 که در زیر دلی کرد و اگر در خواب ببیند که در جبهه بر داشتی خدمت سلطان کند
 کفن مرده در خواب بصیبت خود نماز گذاردن در خواب سنت رسول الهی است
 سنگ در خواب بدین نیکان را بشارت بود و در آن را محنت از سلطان اگر ببیند
 در خود را در خان اگر او را امید فرزند است هر آید و عملهای قبیله است
 اگر در خواب ببیند که با مردگان همی رفتی پیش مردی خند **باب سی و نهم**
 در دیدن تازیانه زدن کردن و دست دای بریدن و ناره ناره کردن مردی
 اگر در خواب ببیند که کسی را کشتی بر جسم خود نهد اگر در خواب ببیند که کسی را
 کردن مردی بر تنش ظلم کند اگر در خواب ببیند که کسی را تازیانه زدی بر تازیانه

۴۲

در می باید اگر در خواب ببیند که تازیانه خون بر بدن آید از خیم زدن بر تازیانه
 بر تنش و می گویند اگر در خواب ببیند که دست دای از روی جگر دند قوت ایستاد
 باید و عمر دی در از کرد **باب سی و دهم** در دیدن نای زدن و سر و کفن و باری
 کردن و شطرنج و زود با حق و حکمت زدن سر و در خواب ببیند که حق از
 نیک بود که ببیند که غم بود و بخان ناخوش شود و کاری بطل و جنت ببیند
 زدن در حق کردن همه حال بصیبت داند بود و در حق زدن در حق طشای
 بود از جهت زمان و خبری که شود و اما آواز دم در خواب بدین شمشیری
 خدا بود و حکمت چنان در خواب بدین در خانه او یا دیگری حکمت و ماجرا بود
 و یا بر ط زدی و آواز آدم و دما ششیدی و یا نیک زدی ماتم بود در آن خانه
 اگر در خواب ببیند که اندک سر و دی نواز و شادی و حکمت بود و دین دادن
 مردمان اگر در خواب ببیند که آواز نای میشود و حمیه خوش بود و در شطرنج
 و زود با حق در خواب کاری بطل کند اگر غایب شد بر تنش نظر مایه
 و کردی گفته اند که با حق بهتر از برکت اما زود با حق در خواب مایه
 شدن از خدا تعالی باشد و از غیر اگر در خواب ببیند که از می گذشتی از غم راه
 و دفع مایه انا بی اگر از حشمت بخت بخت مایه مکی دین و در درک بخت شمار

در خواب
 دیدن
 نای
 زدن
 سر
 و
 کفن
 و
 باری
 کردن
 و
 شطرنج
 و
 زود
 با
 حق
 و
 حکمت
 زدن
 سر
 و
 در
 خواب
 ببیند
 که
 حق
 از
 ...

کردن در خواب بخت و در بخت بود میان مردم لخت انگشت بود **سی**
 در دین خرد و فرودخت چنان به کار کردن و نفع از آن کردن
 و غیر آن اگر در خواب بیند که چری اندر جوال کردی آن چرخ کران کرد اگر کند
 بخی فرودخت از آن شود اگر طلب کردی خوریز کرد آن خبر اگر در خواب بیند
 که لخت در بار کندم فرودخت افتادی سلطان اهل از آن نیست به اگر
 در خواب بیند که مردم عزم حجام دادی آن خبر از آن شود اگر از هر چه
 خوانی صدق باید داد تا خواب آن بدان رسد و از وقای برود حجت کند
 و دهنده صدق را عاقبت بخیر کردند **سی و چهارم** در دین هوا رفتن
 و از هوا فرود آمدن اگر در خواب بیند که از جانی بجای برسدی از آن صاف بود
 زیرا که از غلبه صغیر است اگر در خواب بیند که در روی هوا برسدی سفری کند
 اگر بیند که در مکان شدی و باز نیامدی زود توبه کند که دلیل در کند اگر
 در خواب بیند که از آسمان بر آید سفری کند و از آن سفر بخت باز آید
 اگر در خواب بیند که از آسمان بر آید از آن اطلاق دهد و در آن دیگر کند
 اگر در خواب بیند که در آسمان شد و در آسمان گشت و شد و در آسمان
 دیدی آنسج حج کند و روزی بروی فراخ کرد اگر بیند که بهوشان
 به بخند

به بخت و نسیج میکرد آنس از جلاله ان کرد اگر در خواب بیند که بخند
 در هوا دیدی ریاست و ولایت و مال باید اگر در خواب بیند که از سر ارجی
 به سر ای دیگری بریدی توبه باید کرد اگر در خواب بیند که از باجی به باجی
 باز دوری بدواری سفر کند یا از کاری و علمی بعلی کرد یا از شهر می
 بشهری رود اگر در خواب بیند که خانه ساختی از خشت و گل در کار و دنیا
 فرایفته شود **سی و پنجم** در دین ستر و بهایم سخن گفتن با پنهان
 و بهر خان اما هر چه از بهایم ذکر کرده شده است اگر در خواب بدی
 سخن گفتی و در کاری عجب بدید آید و از آن خبر که قطع بریده است
 بدو رسد چنانکه از او عجب بماند و نیز علم و ادب حاصل کند و در میان
 مردمان عزیز گردد و معروف شود اگر در خواب بیند که زرع بانیست
 میکند نیکو باشد صدق باید داد **سی و ششم** در دین بیم و فرج و
 که بختی از دشمنان و سیاح و کربتن و منافقت کردن اما منافقت
 کردن در خواب اعمی باشد از خصم اگر در خواب بیند که از سیاح رنجی
 رسیدی یا از بهایم و از خوشایان زبانی رسد و آنس که بدو منسوب بود
 رنجی رسد اگر در خواب بیند که از دشمن باز این خبر با کجی اگر آن دشمن

یا آن چهره بیدار نمی بود و منظر می باید اگر آن چهره می گریزد و در مقابل
 می بیند از آنکس غم در اندوه بیند اما مناعت کردن با حیوان یا با
 یا چهری اگر کسی در خواب بیند که روی خرم باشد اگر او را غم کند نظر او را باید
 بر دشمن اگر در خواب بیند که با کسی کشتی گرفته یا با هم در آن چهر
 از آن غم کند دلیل کند که آن چهر روی خرم باشد اگر در خواب بیند که کسی
 کشتی آن بیدار بود و طغی و یا غی و محض دل شود و از هر آنکه غم نماید
 بر این غم قدرت **سی و نهم** در دیدن فضا ب حیوان نشین و پست
 کردن فضا بیدار در خواب دیدن طلسم بود و با او لغت کند اگر
 در خواب بیند که با فضا صحبت کند با طبعی دوستی کند اگر در خواب بیند
 که طبعی کسی بریدی بر آنس جوید کند یا مال او بریزد و اگر در خواب بیند که گوشت
 بخوردی بر مردمان در فرخ و غیبت بند **سی و دهم** در دیدن کوه سفید
 و من و بر غامه و موی دهم نشان اگر در خواب بیند که کاه و را با حیوان
 چنان کردی از آن خوشن نما می باید اگر در خواب بیند که از آن شیر خورده
 مال حلال باشد اگر در خواب بیند که پست از من کشیدی پیر آید او را اگر
 خواب بیند که بر غامه لا بکشت برای گوشت مصیبتی بود پیش آید از جهت
 از

حجاج با کلاه سبز

فرزند اگر در خواب بیند که سر کاه یا سر کوه سفید یا سر آدم یا سر حیوان دیگر را
 پست و گوشت پاره میگردی و بخوردی یا دشی یا بد بقد خوش و اگر فرزند
 باشد برایت و همتری برسد اگر آنکس بهتر باشد زبانت کرد و اگر در خواب
 بیند که شراب خوردی خاری بیند **سی و نهم** در دیدن خرگوش و کوه سفید
 و کوه و از راههای پنهان اگر در خواب بیند که چهری صید کردی و گوشت
 آن بخوردی مال حلال باشد و بر دشمنان ظفر می باید اگر در خواب بیند که بر خر
 نشینی و او را طبع بودی بر نصیبت دیگر کرد اگر در خواب بیند که از کوه فر
 بقیه دی و از مردم دی بکشت در فرخ اخذ اگر در خواب بیند که گوی آید
 و صراحتش و یا در خانه فرزندش سر آید **سی و دهم** در دیدن کاه و زرد ماهه و
 کوه اگر در خواب بیند که کاه و دشتی یا بر کاه نشینی و لایب و ریاست و
 و مرتب باشد اگر در خواب بیند که در سرای دی کاهوی بودی او را دلالت بر
 و برکت پیدا شود اگر در خواب بیند که در میان کاهوان کاهوی فرزند بودی و
 و از آنانی غم بود و اگر کاهوان لا غم بیند تنگی و کراهی رخ بود گوشت کاه
 در خواب بیند ملک و دشی بود سر کاه و در آنچه در شکم کاه بود و دیدن
 مال حلال بود اگر در خواب بیند کاه پیدا شد اگر چاره بود و تقاضا می باید اگر در خواب

و در خواب
 دیدن کاه
 و در خواب
 دیدن کاه
 و در خواب
 دیدن کاه

۱۳۸
 در دین پیل و کادیش و انواع و اقسام ایشان اگر در خواب بیند که پیل
 نشستی یا دشمنی باید اگر سر او را آن بود و اگر نه مترابن پادشاه
 کرد و اگر در خواب بیند که کشت و پوست پیل بخوردی مال عظیم باید
 و بولایت بزرگی رسد کشت و پوست و استخوان پیل در خواب دیدن
 پادشاهی یا بزرگی هلاک شود اگر در خواب بیند که پیل بران دینی نظر
 پیل را قوت بود کادیش بر صفت پیل است اگر در خواب بیند که خودی از
 اندام کادیش بکشتی بر همه کس بهتر کرد و کاد را و بلا کرد **چهل و دوم**
 در دین غوس و خوک و دوزینه و موش و عنکبوت اگر در خواب بیند
 با خوک الفت کردی یا دشمن دوستی کند برای نصیحتی اگر در خواب بیند
 که کشت خوک بخورد مال حرام خورد و در خرافات خدا تعالی کاهلی کند
 سرخوک در خواب دیدن مال حرام بود اگر در خواب بیند که خون
 بخورد یا از خوک خون ریزی از فرزند خود شادی بیند اگر در خواب بیند
 که بخواهی نشستی سلطنت باید و کاد را و بلا کرد و شیر خوک در خواب دیدن
 مرد قاسمی بود اگر در خواب بیند که از عورت موش بردارد او را سر ببرد
 اگر

اگر کسی غرس در خواب بیند زنی را بر زنی کند که سچا پس بادی درست بود از خودی
 و هم چندی که از اندام غرس بیند مال حرام بود و دوزینه در خواب دیدن مردم دشمن
 و بیند **چهل و سوم** در دین و انواع دیگر اگر در خواب بیند که بر سرشته
 کار او بلا کردی یا دشمنی با تمام دشمنان پیدا شدن کارهای مشکل شد اگر در خواب
 بیند که شیر بادی سخن گفتی کار بزرگ او پیش آید و دشمنان طغیان باید اگر در خواب
 بیند که کشت بخوردی یا شیر بخوردی ولایت بزرگی باید و مال بسیار جمع کند
 سگ در خواب دیدن با مردم به چهل صحبت دارد اگر در خواب بیند که سگ بر وی
 مالک کردی دشمنان او را طعنه زنند و در خواب دیدن دشمن عظیم بود که در خواب
 دیدن ایران شهر بر عیت ظلم کنند اگر در خواب بیند که شیر کرک بخورد در کرک
 و غدر افتد و باده در خواب دیدن بر وی خمر کند که در خواب دیدن زن
 کند که در دین و لاف زن **چهل و چهارم** در خواب دیدن همزی بود و مرد
چهل و پنجم در دین کس شمشیر سوزن زدن و دین و مانند آن اگر در خواب
 بیند که ز نور را کفری مال حلال بود سوزن در خواب دیدن مرد ضعیف نان
 بود کبک شمشیر در خواب دیدن شکر باشد مال دفع از غم شد کس دین
 در خواب دیدن شکر باشد مال دفع از غم بود و سوزن در خواب دیدن همین

حال را دارد اگر در خواب ببیند که طبع بخورد از بزرگی مال بسیار باید ورزنی
 او فراخ کرد و اگر در خواب ببیند که طبع در هوا پدید آید شکی در آن نیست
چهل و پنجم در دیدن مای و کاسه شربت خمر خنک مای در خواب دیدن چون
 بزرگ بود و تازه مال حلال بود ورزنی باید و عود سی حال بودی شک اگر در
 خواب ببیند که خبری از اندام مای و شتی اگر امید فرزند بود پس باید این شک
 در خواب دیدن دشمن بزرگ شد اگر در خواب ببیند که شک اگر گشتی نوب
 باید کرد که چشم نزدیک سید به ضعیف در خواب دیدن مردم مای
 و پارسا گفت که دلاکت در خواب دیدن مرد بزرگ مقهور که در خواب
 در خواب دیدن مردم بدخوی بود و خجسته طبع بود اما ورزنی حال پیدا
 شود پس **چهل و ششم** در دیدن ماران و کچرمان و زهر دقت و منفید
 در خواب دیدن دشمن قوی بود اگر در خواب ببیند که مار گشتی دشمن را چهر
 کند یا هلاک کند اگر در خواب ببیند که مار بخورد بر دشمن بخور باید مال بسته
 آرد اگر در خواب ببیند که مار را در سخی گفت دشمن بر وی غور کند و کار بزرگ
 اورا و شش آید اگر در خواب ببیند که مار را بکشد یا مار بر وی چیدی یا مار
 و شتی مال بسیار باید اگر در خواب ببیند که از مار بگریخت و مار او را در فتنی
 نشانی

۱۳۶
 در خواب دیدن مردم بدخوی بود و خجسته طبع بود اما ورزنی حال پیدا
 شود پس چهل و ششم در دیدن ماران و کچرمان و زهر دقت و منفید
 در خواب دیدن دشمن قوی بود اگر در خواب ببیند که مار گشتی دشمن را چهر
 کند یا هلاک کند اگر در خواب ببیند که مار بخورد بر دشمن بخور باید مال بسته
 آرد اگر در خواب ببیند که مار را در سخی گفت دشمن بر وی غور کند و کار بزرگ
 اورا و شش آید اگر در خواب ببیند که مار را بکشد یا مار بر وی چیدی یا مار
 و شتی مال بسیار باید اگر در خواب ببیند که از مار بگریخت و مار او را در فتنی
 نشانی

شادی رسد او را از دشمنی آرد و در خواب دیدن دشمن قوی شد اگر در خواب ببیند
 که آرد یا بخورد مال عظیم باید اگر در خواب ببیند که مردم بخوردی مال دشمن بخورد
چهل و ششم در دیدن این و حال بسیار طبع و جان این همه خواب دیدن
 دشمن بود اگر در خواب ببیند که کسی را از ایشان گشتی دشمن را چهر کند و مال
 بسیار باید در خواب دیدن زینت و نیا باشد بری خواب دیدن خبر
 دروغ بود که شنود جا بود که در خواب دیدن بوجوب مرد را ببیند که مرد ما را
 از راه بدر برد و حال در خواب دیدن خشم بود در این وضع که او را بخواب دید
 باشد اگر در خواب ببیند که تنی را شکسته بر زن بدختر باید و مرد خود را از
 بگرد **چهل و هفتم** در دیدن پشه کاران و جناس پشه اگر این کار
 ببیند مقرب پادشاه که در سیف که در خواب دیدن از مقربان مکرر کرد
 و از مکرر گفت رسد کی این قضیه کرد و از آن که در خواب ببیند از نزد کسان
 قاضی شهر کرد دشمنی که در بختش که در خواب ببیند مونس خیمه و خلی کرد
 و نافع پیدا شود و از این منفعت ببیند سر لاج و پلان در خواب دیدن نیکو
 نباشد صدق باید داد بر که در خواب دیدن رست گوی باشد کمان که
 در خواب دیدن منفعت رسد شود که در خواب دیدن کسی باشد که مردم را از راه

۱۱

رحمت بود و بسوگنی رسد زکر در خواب دیدن مومدم و دروغ کوی و جان
 کار افتد زکر از در خواب دیدن مومدی باشد که از دست ایشان نیکی رسد
 عالم در خواب دیدن مومدی پاک دین بود طبع در خواب دیدن کنایه معفو
 کند کوزه که در خواب دیدن کنایه شش رحمت بود و آسوده کرد و صلوات کرد
 حوا فرودش در میده فرودش در خواب دیدن خوش طبع خواب دیدن
 مرد در لیس باشد و نامور کرد و آسایش خواب دیدن مردمانی باشند که از
 مردمان در دست ایشان بشود مسیاد در خواب دیدن مردم زبان کار بودیم
 و در آن زن در خواب دیدن نام و دم تیرم که لفت افتد باغبان در خواب دیدن
 مال و فرزند بود **چهل و نهم** در دیدن آنچه دلیل کند بر درازی عمر باشد
 و نیکو کاری دلیل کند **باب پنجاهم** در آنکه روش نباشد و در
 محبت نباشد **باب پنجاه و یکم** در دیدن جهود و کسب و کلیه جهود در خواب
 دیدن ملک و ولایت بود و زندگانی دراز کرد و هر چه از انعام که کس
 خواب بیند زکی و مال باشد اگر خواب بیند که بر کسی نشستی سفر کند و
 دولت افتد غلبه در خواب دیدن پادشاه قوی بود و جنگ جو و
 در خواب دیدن ولایت مال و پسر باشد اگر پادشاه در خواب بیند که باز است
 او برید

او برید و شکار بیند در دست او ماند و ولایت از دست او نبرد و دنیا سفید
 در خواب دیدن زن صاحب جمال و با هنر تمام باشد اگر خواب بیند که طایفه
 داشتی مال و منفعت باید اگر در خواب بیند که کتوتان در خانه داشتی دولت
 بود که تو بخیر کان در خواب بیند که بخیرد اینی بود و مال حلال بود ملک
 در خواب دیدن حقوق خوش شود و منفعت باشد از ارستان در خواب
 دیدن مردم خوش خوی او را دست گیرند که یک در خواب دیدن پسر ای
 و خود را در دست دی و فرقی بیند که در خواب دیدن میان قوم قوی بود اگر
 در خواب بیند که ملک داده است وی برید زن را طلاق گوید باشد و نای

در خواب دیدن فراخی از روی باشد
 غایت بختی فی بوم جمعه است
 نو عمر کلمه ۱۲۰۲

یوم شنبه ۵ رجب المرجب ۱۳۳۱

سهم ۱
سهم ۲

محمود میرزا کبیر خان

یوم شنبه ۵ رجب المرجب
۱۳۳۱

از روزگار که سید در فقر رفته است

بنام کج لوح رفته است

از روزگار که سید در فقر رفته است

یوم شنبه ۵ رجب المرجب
۱۳۳۱

از روزگار که سید در فقر رفته است

یوم شنبه ۵ رجب المرجب

۱۳۳۱

Handwritten notes and calculations at the top of the left page.

۵۴۱
۹۱
۱۹۱

۵۸

Handwritten notes on the left page.

۱۴۹۴
۱۴۹۴
۱۴۹۴

۱۸۱
۱۸۱

۵۸

۵۵

1
3